

Bronks, Not Standing/Alexander Vantournhout
Souvenirshop (4+)

DE EERSTE KLEUTERVOORSTELLING VAN ALEXANDER VANTOURNHOUT IS LEKKER RAAR

Tuur Devens
17 februari 2026

Gezien op 15 februari 2026, Krokusfestival, CCHasselt (B)

Nieuwsgierig waren we naar de kleutervoorstelling van Alexander Vantournhout. Hoe zou hij kinderen kunnen inpakken met zijn acrobatische choreografieën? Onder een wolkenparaplu waggelt een figuur op twee benen de witte vloer op. Het lijkt wel een blemmi, een mythisch oerwezen, met het hoofd van de Mona Lisa op zijn borst. En de paraplu refereert aan René Magritte. Aan zijn voeten draagt de kopvoeter klompen met Mondriaan-motief. De figuur danst, speelt met licht en wolkjes en verrast met magische metamorfoses, lekker raar allemaal.

Heel speels, en bijwijlen teder weet de bij de dansliefhebbers vermaarde danser/acrobaat/choreograaf Alexander Vantournhout kleuters (en ouderen) te verrassen. Hij doet dat met beeldende kunst, met klassieke muziek, met goocheltrucjes en plotse wendingen. Dans is er natuurlijk ook, met stapjes en bewegingen uit het klassieke ballet, uit de moderne expressieve dans en ook – een beetje – uit de acrobatische dans, het stokpaardje van Alexander Vantournhout.

Hij is de toonaangevende choreograaf en circustheatermaker die de raak- en snijvlakken van verschillende kunsten verkent met gedurfde en acrobatische dansnummers. Hij daagt zichzelf en zijn dansers vaak uit tot gevaarlijke en spannende confrontaties met bewegende (circus)objecten, steile wanden en botsende lichamen. Maar dat alles laat hij zijn danser Miguel do Vale deze keer niet doen.

Do Vale haalt geen halsbrekende toeren uit, maar weet de kinderen wel te verrassen met een paraplu die in de lucht blijft hangen of met een kledingstuk dat plots binnenstebuiten gedraaid wordt. Hij wekt bewondering, en soms zelfs een applausje, voor zijn metamorfosen. Hij tovert zijn lichaam om van een tweevoeter naar een viervoeter, hij laat zijn handen verdwijnen, en zoveel meer. Magisch, maar ook soms doorzichtig. Zo weet hij een waterflesje op de paraplu te monteren waardoor de druppels over de paraplu rollen. Kijk, het regent!

Do Vale beweegt nooit zoals verwacht. Op zijn klompen geen klompdans, maar een pirouette als op spitzen. Hij zet jong en oud vaak op het verkeerde been en weet daarmee enthousiast gelach op te wekken. De moves zijn niet spectaculair gevaarlijk, maar vooral apart, grappig. Hij beweegt gewoon 'raar'. Het is een woord dat ik rond mij opvang.

'Raar' zijn ook zijn kostuums. Zijn hoodie heeft een afbeelding van de Mona Lisa, zijn schort is de David van Michel Angelo in vol ornaat, hij slaat een mantel om met de golven van Hokai, op een t-shirts is een Banksi gedrukt. Het zijn spullen die je in een museumshop als souvenir kunt kopen. Ze staan Do Vale wel. Door die kledingstukken rond zich te draperen, vervagen de lijnen van zijn lichaam en verandert het menselijke wezen in allerlei vormen, in een monstertje, een onbestemd dier, een wezen met en zonder hoofd, met en zonder armen. Hij geeft de souvenirs een eigen leven.

Op een bepaald moment is de hoodie met het hoofd van Mona Lisa op zijn knie gedrapeerd. Als een verliefde vrouw zit zij naast hem, hij laat haar zelfs flirten. Een artistieke poppenspeler zou niet beter doen. Met zijn waaier laat hij snippers gekleurde spotlightfilters in de lucht dansen en op het einde schuift zijn wolkenparaplu als een wolk in een wolk tegen de hemel het surrealisme voorbij. Miguel do Vale ontpopt zich tot een verrassende, tedere én geinige magiër.

Sarshar Ghozat speelt naast het witte vlak op de piano melodieën van gekende klassieke 'schlagers' (Brahms, Beethoven, ...), klanken die hij naar het einde in een eigen melodieuze en ritmische compositie laat overlopen. Die uitingen van artistieke canons zullen de kleuters wellicht wel worst wezen, maar ondertussen zien en horen ze toch maar dingen die ze niet of weinig kennen. Er bestaat toch wat meer dan de overbekende K3-achtige deuntjes, TikTok-dansjes en eenvormige naturalistische afbeeldingen. Magische fantasie weten de artiesten met museumsouvenirs en lichteffecten tederlicht op te wekken. Wat een vrolijke schoonheid.

Foto's: Bart Grietens

ELDERS

Nog geen andere recensies